

Witkowski Bolesław

Data urodzenia: 1873

ksiądz katolicki, proboszcz w Mechowie, deputowany do Sejmu Pruskiego, poseł na Sejm Ustawodawczy, działacz społeczny, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1897–1921.

Urodził się we wsi Wałycz w pow. wąbrzeskim w rodzinie Wilhelma, nauczyciela, i Franciszki z Księżniewskich. Po ukończeniu szkoły ludowej został uczniem Collegium Marianum w Pelplinie i Królewskiego Gimnazjum w Chełmnie. Po złożeniu egzaminu maturalnego w 1891 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. Święcenia kapłańskie uzyskał w 1895 r., po czym pełnił posługę duszpasterską jako wikariusz w parafiach na terenie diecezji chełmińskiej (m.in. w Luzinie, Lidzbarku Welskim, Lubawie, Gdańsku, Kamieniu, Nowem nad Wisłą, Tucholi). W l. 1905–1939 pełnił funkcję proboszcza parafii pw. św. Jakuba Apostoła i św. Mikołaja Biskupa we wsi Mechowo w pow. puckim. Jako kapłan aktywnie włączył się w działalność społeczną i polityczną ludności polskiej. Brał czynny udział w Polskim Prowincjonalnym Komitecie Wyborczym na Prusy Zachodnie (był prezesem powiatowego komitetu wyborczego w Pucku). W l. 1912–1918 sprawował mandat deputowanego do Sejmu Pruskiego w Berlinie. Na forum parlamentarnym sprzeciwiał się polityce germanizacyjnej rządu pruskiego wobec ludności polskiej. Działał aktywnie na rzecz kaszubskiego ruchu regionalnego. W l. 1918–1920 był członkiem Polskiej Rady Ludowej na powiat pucki, a w okresie międzywojennym związał się z ruchem endeckim. W l. 1920–1922 był posłem na Sejm Ustawodawczy z ramienia Związku Ludowo-Narodowego. W l. 1923–1939 był dziekanem puckim, pełnił także wysokie funkcje kościelne przy kurii diecezjalnej w Pelplinie. W 1934 r. został kanonikiem kapituły chełmińskiej. Po agresji III Rzeszy na Polskę aresztowany przez Niemców we wrześniu 1939 r., torturowany a następnie bestialsko zamordowany w lasach piaśnickich. Spoczął we wspólnej mogile ofiar zbrodni piaśnickiej.

Literatura:

1. Mross H., *Witkowski Bolesław (1873–1939)*, [w:] *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1821–1920*, Pelplin 1995, s. 360–361.

Tomasz Krzemiński